

Arrest

nr. 189 014 van 28 juni 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 februari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 februari 2017 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. STAES, die *loco* advocaat R. JEENINGA verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 23 augustus 2016 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een burger van de Unie.

1.2. Op 12 januari 2017 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 23.08.2016 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2,2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene heeft de verwantschap ten opzichte van de referentiepersoon onvoldoende aangetoond.

Deze aanvraag werd ingediend op grond van een wettelijke samenwoning die werd aangegaan op 30.01.2016 te Antwerpen met mevr. C. A., geboren op 28.10.1976 te J. .

Op 23.08.2016 werd een bijlage 19ter en een attest van immatriculatie afgeleverd.

Overwegende dat mevrouw de procureur des Konings A. N. in haar schrijven dd. 03.06.2016 het volgende meldt:

Verwijzend naar uw schrijven dd. 24.03.2016 met betrekking tot de registratie van de wettelijke samenwoning tussen M. E. (°13.02.1983) en C. A. (°28.10.1976), meld ik U dat volgende elementen in huidig dossier aanwezig zijn die op het voornemen van een schijnsamenwoning wijzen namelijk:

- *illegaal verblijf van meneer: meneer verblijft sedert 2012 in België en verkreeg tijdelijk verblijfsrecht op basis van zijn studies doch gezien zijn studies geen succes waren en de A-kaart van meneer verstrekt is sedert 31.10.2015 heeft meneer alle belang bij de registratie van de wettelijke samenwoning gezien hij op basis hiervan alsnog onbeperkt verblijfsrecht zou kunnen verwerven. Meneer was immers van 24.09.2012 tot 20.09.2015 ingeschreven aan de KU Leuven en kan slechts van 2 van de 6 examenreeksen een resultaat voorleggen van respectievelijk 29,92% en van 30,93%. Thans studeert meneer niet meer en gaat hij niet meer naar de les.*
- *Leeftijdverschil: tussen betrokkene is er een leeftijdsverschil waarbij mevrouw 7 jaar ouder is dan meneer.*
- *Tegenstrijdige verklaringen: betrokkenen leggen tegenstrijdige verklaring af over essentiële zaken. Zo verklaart mevrouw dat haar dochter om de week bij haar en om de week bij de vader verblijft terwijl meneer verklaart dat de dochter iedere dinsdag en donderdag bij haar vader zou zijn. Meneer verklaart ook dat de dochter de avond voor het interview alleen bleef terwijl hij en mevrouw naar een feest in Leuven gingen terwijl mevrouw verklaart dat ze bang is om haar dochter alleen te laten en haar niet daarom kwam oppassen*
- *Samenwoningcontrole: Bij de samenwoningcontrole was enkel mevrouw thuis. Hoewel meneer zich in de onmiddellijke omgeving zou bevinden en door mevrouw werd opgebeld was meneer bij het einde van de controle (10 minuten later) nog niet aangekomen. De naam van meneer staat ook niet op de deurbel, noch op de brievenbus. Het viel ook op dat het zeer lang duurde vooraleer mevrouw de deur opende. Mevrouw Net de politie weten dat zij in het verleden zou overvallen zijn door personen die zich als politieambtenaar hebben voorgedaan. De politie kon hierover geen aangifte terugvinden.*
- *Vraag relatieverloop en geen bewijzen van een duurzame relatie: Uit de verklaringen van betrokkenen blijkt niet hoe zij elkaar beter hebben leren kennen en het lijkt erop dat betrokkenen niet veel samendoen. Betrokkenen zouden graag koken en naar films kijken doch meneer kan zich niet meer herinneren welke film ze laatst samen gezien hebben. Bovendien was meneer het*

weekend voor het verhoor bij de politie zowel zaterdag als zondag alleen met vrienden weg. Het is ook vreemd dat meneer niks weet over de studies van mevrouw terwijl mevrouw een bachelor en een master zou behaald hebben.

Mijn ambt meent dan ook overeenkomstig artikel 1476quater negatief advies te moeten verlenen omtrent de registratie van de wettelijke samenwoning.

Verder blijkt uit het schrijven van het stad Antwerpen dd. 07.06.2016 dat de wettelijke samenwoning niet geregistreerd werd in het Rijksregister. Aangezien er geen sprake is van een geregistreerd partnerschap. Wordt niet voldaan aan de hierboven vermelde voorwaarden.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstrekt

Hierbij werd wel degelijk rekening gehouden met art. 74/13 van de wet van 15.12.1980. Van gemeenschappelijke kinderen is er geen sprake, hun belang kan dus niet worden geschaad door deze maatregel. Van enige medische problematiek blijkt nergens iets uit het dossier. Wat betreft het familie- en gezinsleven van betrokkene dient opgemerkt te worden dat de wettelijke samenwoning tussen betrokkene en de referentiepersoon betwist wordt. Derhalve kan het gezinsleden met zijn partner evenmin als argument worden aangehaald waarom het bevel niet zou mogen worden genomen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 47/1, 1°, en 47/3 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht. Hij licht het middel toe als volgt:

"Verzoeker diende een aanvraag in op basis van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet.

"Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd:

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;

Dit blijkt duidelijk uit de opgemaakte bijlage 19ter.

Echter, de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

"De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;...'

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame stabiele relatie te hebben met zijn partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar ten minste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag elkaar drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene heeft de verwantschap ten opzichte van de referentiepersoon onvoldoende aangetoond.

Deze aanvraag werd ingediend op grond van een wettelijke samenwoning die werd aangegaan op 30.1.2016 te Antwerpen, met mevrouw C. A., geboren op 28.10.1976.

Op 23.8.2016 werd een bijlage 19ter en een attest van immatriculatie afgeleverd.

Overwegende dat mevrouw de procureur des Konings A. N. in haar schrijven dd. 3.6.2016 het volgende meldt:

(...)

Verder blijkt uit het schrijven van de Stad Antwerpen dd. 7.6.2016 dat de wettelijke samenwoning niet werd geregistreerd in het Rijksregister. Aangezien er geen sprake is van een geregistreerd partnerschap, werd niet voldaan aan de hierboven vermelde voorwaarden".

Hoewel verzoeker op 23.8.2016 een aanvraag indiende waarbij hij zich uitdrukkelijk baseerde op artikel 47/2 van de Vreemdelingenwet, beoordeelt verwerende partij de aanvraag toch met referentie naar artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Inderdaad, verzoeker en zijn partner zijn niet wettelijk samenwonend.

Het is juist om die reden dat verzoeker zich inschreef in Antwerpen in functie van zijn feitelijke partner.

Dat artikel 47/3, §1 Vw als volgt luidt:

"§ 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners".

Dat verzoeker op 23.11.2016 stukken heeft overgemaakt naar verwerende partij waaruit blijkt dat hij een duurzame relatie onderhoudt met mevrouw C., die bovendien zwanger is van hem.

Dat in de bestreden beslissing op basis van een foutief wetsartikel is gemotiveerd met als gevolg dat ook op basis van andere voorwaarden voor gezinshereniging werd beslist.

De weigering tot verblijf steunt in haar motivering op een wetsartikel dat in casu geen toepassing vindt, schendt daarmee de materiële motiveringsplicht en dient te worden vernietigd.

Dat ook de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden.

Dat op basis hiervan het opgelegde bevel om het grondgebied te verlaten geen stand kan houden en ook dient te worden vernietigd.

Kortom, de bestreden beslissing dient in zijn geheel te worden vernietigd."

2.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 23 augustus 2016 een aanvraag indiende in toepassing van de artikelen 47/2 en 42 van de vreemdelingenwet. Meer bepaald diende verzoeker een aanvraag in op grond van een duurzame relatie met A.C., van Poolse nationaliteit (zie administratief dossier: de bijlage 19ter van 23 augustus 2016).

Artikel 47/2 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1."

Aldus diende verzoeker een aanvraag in op grond van een duurzame relatie met een EU-burger, zoals voorzien in artikel 47/1, 1°, van de vreemdelingenwet.

Artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd: 1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, §2.2°" (eigen onderlijning)

De bestreden beslissing stelt echter: *“De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;”*

Naast de vaststelling dat de verwijzing naar artikel 40ter van de vreemdelingenwet in deze zaak foutief is, vermits verzoekers partner geen Belg, maar een EU-burger is, wordt de aanvraag ten onrechte getoetst aan de criteria van artikel 40bis, §2, 2°, van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing motiveert immers dat de duurzame en stabiele relatie niet is aangetoond overeenkomstig de criteria van artikel 40bis, §2, 2°, enerzijds, en anderzijds dat er geen geregistreerd partnerschap is (artikel 40bis, §2, 1°).

Naar luid van artikel 47/3 van de vreemdelingenwet moeten de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen, alsook het duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.

Verzoeker dient aldus te worden bijgetreden waar hij aanvoert dat zijn aanvraag ten onrechte werd getoetst aan de criteria van artikel 40bis van de vreemdelingenwet en de voorgelegde stukken niet werden onderzocht in het licht van artikel 47/1, 1°, *inuncto* artikel 47/3 van de vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting gevraagd naar het standpunt van de verwerende partij, aangezien geen nota met opmerkingen werd ingediend, antwoordt de verwerende partij: *“er zal wel een reden zijn waarom geen nota werd ingediend?”*.

De Raad kan hieruit slechts afleiden dat de verwerende partij met een dergelijke laconieke opmerking de verzoekende partij in wezen bijtreedt. Daargelaten de vraag waarom de verwerende partij volhardt in een beslissing waarvan zij openlijk toegeeft dat deze steunt op een verkeerde juridische grondslag, en daarmee de rechtsgang nodeloos verlengt, dient het middel dan ook gegrond te worden verklaard.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 januari 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT